

[Flemming Hansen]

ropa, hvor vi deltager i alle kredse af samarbejde. Jeg synes, ministeren har udtrykt det glimrende med ordet »Europadimensionen«, for det er jo rigtigt, som vi alle ved, at 1992 bliver et skelsættende år for Europa og på sin vis også bliver det for Norden. Det er vigtigt, at vi viser den åbenhed, der skal til, at vi viser al mulig vilje og styrke til at forsøge at hjælpe de nordiske lande med at få de absolut bedste forhandlinger og resultater af forhandlinger med EF-landene.

Det gælder for så vidt også forskellige forhold som fjernelse af handelshindringer i Norden, tekniske handelshindringer og bevarelse af pasfrihed i Norden.

Handelsplaner på det økonomiske og arbejdspolitiske område, gerne i rullende planer, bør givetvis udbygges, og det samme gælder handlingsplaner på kulturområdet, herunder også vedrørende sprogforhold. Miljøplanerne må ligeledes følges op. Med rette er der peget på fælles nordisk lovgivningsarbejde og dermed lovforberedelse hos sagkyndige.

Endelig vil jeg til sidst vende mig til Den Nordiske Udviklingsfond, som ministeren også omtalte i sin tale. Jeg mener, at man med Den Nordiske Udviklingsfond er nået et meget vigtigt skridt i retning af en udbygning af den fælles udviklings- og bistandspolitik.

I det oplæg, som er kommet fra ministerrådet, er der anført en fordelingsnøgle for de indskud, der skal ydes. Jeg synes, det er en rimelig fordelingsnøgle, og jeg håber også, at de opgaver, der tilgår, må blive fordelt på tilsvarende måder i form af leverancer og ydelser fra det enkelte land i forbindelse med dette arbejde.

Mange flere områder skulle med, og enkelt-heder kunne fortjene at blive fremdraget, men vi henviser til beretningen, som vi i øvrigt kan tilslutte os.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne først takke ministeren. Jeg synes, det er en pæn og nordisk tale, vi har fået, sådan nogenlunde uden overraskelser, men det havde jo også været overraskende, hvis der havde været det. Jeg vil gerne igen benytte lejligheden til at jubilere lidt over, at Norden i EF har fået den placering, det har. I modsætning til f.eks. Fælles Kurs er vi nemlig af den opfattelse i SF, at vi gerne vil lave verden om; og det er betragtelig meget sværere og sjovere, end det er at sidde henne i et hjørne under en osteklokke

og tro, at man har ret; så er det i hvert fald kun de forkerte, der trækker af sted med verden.

Derfor er vi glade for, at det her er på banen nu. Der er nogle af os, der har måttet tage nogle tæsk undervejs – som sagt var det sidste år hr. Anker Jørgensen – men nu er altså alle inde i det spor, så det er blevet fælles politik, at vi skal arbejde for at få Norden til at gøre sig gældende også i EF.

Men spørgsmålet er selvfølgelig, hvad det nordiske så går ud på. Måske er det godt nok i sig selv, at noget er nordisk, men det er ikke ret ambitiøst, og det er i hvert fald ikke noget, der kommer til at batte det mindste, hvis Norden skal have en chance for at klare sig i den internationale konkurrence.

Vi bliver nødt til at udarbejde et alternativ til den traditionelle industriudvikling – et alternativ, der bygger på det, som jeg her vil sammenfatte med den lidt floskelagtige vending »den nordiske model«. Når jeg ikke vil gøre mere ud af det, er det, fordi jeg i de sidste to-tre debatter, vi har haft, har gjort betragtelig meget mere ud af det, vi i hvert fald i SF forstod ved »den nordiske model«.

Men jeg vil i hvert fald understrege, at det kulturpolitiske skal integreres meget mere i arbejdet, hvis det skal blive til noget. Det er faktisk en skuffelse, hvad der er sket med vores nye sekretariat, for dér virker det, som om det kulturpolitiske stort set stadig væk hører hjemme i fritidsafdelingen og i hvert fald ikke har fået lov til at spille nogen rolle på den økonomiske politik, og det var jo dér, det gerne skulle være blevet synligt.

Kulturhandlingsplanen er ikke dårlig, men det er alarmerende, at den er så uamtibøs. Vi havde en debat herinde i begyndelsen af februar, hvor man kunne se, at det var meget lidt på de økonomiske rammer, der var sat af til henholdsvis den nordiske plan og til EF-forskningsprogrammer. Jeg ved godt, at det på dette punkt ikke var den danske regering, der var de mest bagstræberiske, men jeg synes alligevel, det skal nævnes.

Når ministeren siger, at det er absurd at sætte lighedstegn mellem ambitionsniveau og budgetniveauet i det nordiske samarbejde, så er det lidt absurd, for hvis det ikke er nogen penge, ja, så er der altså meget lidt spillerum. Som budgetterne ser ud i øjeblikket, er der simpelt hen ikke råd til, at nogen får en lys idé, men ikke